

wardie

150CM

Het is de eerste zonnige en echt warme dag van het jaar. Een aankondiging van de lente. Twee dagen ervoor ging Nederland op slot. Geen handen meer schudden en anderhalve meter afstand houden. Met het dubbele gevoel van lente vrolijkheid en lichte angst begon ik deze serie. Op zoek naar verhalen van mensen op straat.

Voor deze portretserie, kom ik bewust dicht bij mensen op straat. Ik wil weten hoe het met ze gaat tijdens de Corona uitbraak. Precies 150cm afstand houd ik tussen mij en de geportretteerde. Zo dicht bij mogelijk, maar niet té.

Mark, 17 maart, Amstel III

Mark zit in een scheiding en is net verhuisd. Ook vertelt hij dat hij een auto-immuun ziekte heeft, die hem kwetsbaarder maakt voor het virus. Een moeilijke periode waarin hij bewust op zoek is naar positiviteit. Hij zegt dat hij zich niet meer alleen voelt in zijn zoektocht, nu iedereen zich kwetsbaar voelt door de crisis. Dat geeft hem hoop en positiviteit.

Carlos, 17 maart, Amstel III

Hij werkt door, want pakketpost moet bezorgd blijven worden. Na het fotograferen wil ik hem een visitekaartje geven zodat ik zijn portet kan emailen. Lik aan een vinger om het kaartje los te krijgen... Shit! Met met alcohol maakt Carlos zijn handen schoon en pakt het alsnog aan. Hij zegt dat god hem zal bijstaan de komende weken.

**Prashmayan & Signha,
19 maart, Bijlmerplein**

Lopen over een uitgestorven Bijlmerplein als ik ze aanspreek. Ze zijn 10 dagen eerder vanuit Calcutta in India naar Nederland gevlogen voor werk. Signha kan meteen beginnen in de IT en Prashmayan gaat op zoek naar een baan.

Ze hadden geen rekening gehouden met de situatie in Europa en realiseren zich dat het een vreemde tijd gaat worden. In India was nog niets te merken van de Corona uitbraak. Ze maken zich daarom geen zorgen om hun familie.

Prashmayan stelt voor om na de uitbraak samen te fotograferen. Dat vind ik een vrolijk vooruitzicht.

Merwien (65), 20 maart, Nellestijn

Ik fiets voorbij en zie hem aan het werk in een verlaten volkstuin.
“Positief blijven en bewegen, dat is belangrijk”, zegt hij als ik vraag hoe het gaat.

Al 25 jaar woont hij in de Bijlmer (Nellestijn). Hij geeft les in wiskunde en Nederlands op het Montessori Lyceum Oostpoort. Sinds de scholen gesloten zijn, geeft hij les via internet.

**René (57),
25 maart, station Holendrecht**
Aan het einde van de middag loop ik wat rond bij het metro en treinstation vlakbij het AMC ziekenhuis. Ik kijk naar de uitdrukking op de gezichten van voorbijgangers. Veel van hen lopen vlot voorbij met een bosje tulpen. Het zijn medewerkers van het ziekenhuis. Wanneer ik een jonge vrouw vraag of ik een foto van haar mag maken zegt ze: “Nee liever niet, ik ben kapot!”

René is anesthesist in het AMC. Ruim voor zonsopgang is hij vertrokken vanuit Haaksbergen (vlakbij Duitsland). Hij werkt op de intensive care waar Corona patiënten zijn opgenomen en is duidelijk trots om zijn werk te kunnen doen. Zijn werkdag zit erop en hij gaat beginnen aan zijn ruim twee uur durende terugreis. Morgen weer een dag!

Christopher,
25 maart, station Holendrecht
Een paar dagen geleden is hij uit Londen hierheen gevlogen. Een deel van zijn familie woont in Amsterdam en een deel in Londen. Hij is net op bezoek geweest bij zijn tante. Om zijn eigen gezondheid maakt hij zich geen zorgen, maar wel om die van zijn familie.

Imdaad en Naziema, 27 maart, Amstel III

Elke werkdag staan ze met hun foodtruck Im's op hun vaste stek in de kantoorwijk Amstel III. Ze verkopen Surinaamse broodjes en snacks. Stoppen vanwege het virus? Dat zit er niet in. Ze willen doorgaan, maar het is ook nodig om voldoende geld te blijven verdienen. Nu omliggende kantoren gesloten zijn, komen er voornamelijk bouwvakkers om te lunchen. Gelukkig zijn er daarvan nog genoeg.

Aan het einde van ons gesprek krijg ik als dank voor de foto (die ik toe zal sturen) een broodje pittige kip van Imdaad.

**Barbora (24) en David (25),
7 april, Ouderkerkerplas**

Komen uit Tsjechië en zijn hier om te werken en te studeren. Ze hebben beiden Corona gehad denken ze. Ze hadden alle symptomen en konden niets meer proeven.

Een bezoek aan hun familie zit er voorlopig niet in. Als ze naar hun familie zouden gaan mogen ze het land niet meer uit. Voorlopig zijn ze op elkaar aangewezen.

**Maurice (50) en Rik (55), 7 april,
Amstel III**

De straat is zo goed als verlaten,
maar in de volle zon zie ik Maurice
en Rik aan het werk. Ze hebben
duidelijk plezier. Maurice en Rik
hebben samen een bedrijf "the
Greenbird" en leggen bedrijfstuinen
aan. De planten zijn net uitgekozen
en ze zijn de tuin nu aan het
klaarmaken. Voorlopig hebben ze
genoeg werk... en ook nog buiten in
de zon.

Claudia (22), 7 april, Amsteldijk

Het is stralend weer en langs de Amstel genieten mensen al hardlopend, autorijdend en fietsend van een moment buiten. Claudia heeft besloten om vanaf Amsterdam te gaan wandelen naar Oudekerk aan de Amstel. Een flink stuk van 15km. Ze is student tandheelkunde en kan nu weinig meer doen. Thuis werkt ze aan theorie en maakt modellen van klei voor haar studie. "Deze periode is fijn om even stil te staan en na te denken."

Lotte (25), 7 april, Amsteldijk

Zit in haar eentje op een steiger met een boek. Ze maakt een aantal opdrachten eruit die gaan over het christendom. Vanavond heeft ze afgesproken met vast groepje waarmee ze van gedachten wisselt over het geloof. "Hier aan het water en in deze afgezonderde periode lukt het goed om daarover na te denken."

**Pierre, 23 april, Nelson
Mandelapark**

Heeft zojuist de post bezorgd in de Bullewijk. Normaal gaat hij in de middag door met zijn tweede baan als schoonmaker, maar vandaag is dat uitgevallen. Eerst even pauze en daarna nog een klein rondje post bezorgen. Dan zit het erop.

wardie

Contact opnemen?
Bel +316 29 520 776 of
mail info@wardie.nl